

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

14 noiembrie 2022

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit în următoarea componență:

Președinte – Toma Nadejda,

Judecători – Guzun Ion, Diaconu Iurie, Catan Liliana, Boico Victor,

a judecat în ședință, fără citarea părților, recursul ordinar declarat de către avocatul Ciocanu Aliona în numele inculpatului, prin care solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 03 martie 2022, în cauza penală privindu-l pe

Ciobanu Eugeniu Xxxxx, xxxxxxxxxxxxxxx.

Termenul de examinare a cauzei:

Instanța de fond: 18.05.2020 – 29.07.2021;

Instanța de apel: 25.08.2021 – 03.03.2022;

Instanța de recurs: 19.05.2022 – 14.11.2022.

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Drochia, sediul Glodeni din 29.07.2021, Ciobanu Eugeniu a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. 175 și art. 361 alin. (1) Cod penal și i s-a aplicat pedeapsa:

- în baza art. 175 Cod penal, 4 ani și 6 luni închisoare;
- în baza art. 361 alin. (1) Cod penal, 1 an închisoare.

În baza art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, lui Ciobanu Eugeniu i s-a stabilit pedeapsa definitivă sub formă de 5 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Solicitarea procurorului privind încasarea de la Ciobanu Eugeniu a cheltuielilor de judecată în sumă de 4574 lei, s-a admis parțial, fiind dispusă încasarea de la Ciobanu Eugeniu în beneficiul statului a cheltuielilor judiciare pentru efectuarea raporturilor de expertiză judiciară nr. xxxx și nr. xxxx, în sumă totală de 3724 lei.

A fost soluționată chestiunea cu privire la corpuri delictive

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a stabilit că, Ciobanu Eugeniu la data de 15.10.2019, aproximativ la ora 15:30, consumând băuturi alcoolice și aflându-se în stare de ebrietate, având scopul unor acțiuni perverse s-a deplasat spre centrul satului Xxxx spre crâng, unde a depistat 2 persoane minore care se odihneau pe un scrânciob.

Observând o victimă minoră care poate fi ușor manipulată și influențabilă, a ademenit-o contra plată la un pretins ajutor în gospodăria sa. Minora xxxx xxxx exprimând acordul său verbal, din cauza minoratului său, având vârsta de 9 ani și fiind în imposibilitate de a percepe corect circumstanțele de facto, a lăsat-o pe verișoara sa xxxx xxxx și căzând în capcana lui Ciobanu Eugeniu, care avea intenții josnice ce purtau un caracter sexual a mers la rugămintea acestuia la domiciliul lui.

Ajungând la domiciliul său, din satul xxxx, raionul xxxx, care se află în imediata apropiere de locul unde se jucau copiii, a condus minora xxxx xxxx într-o încăpere auxiliară casei de locuit unde se aflau diferite obiecte depozitate, cauciucuri, butoaie, și continuându-și acțiunile sale criminale îndreptate spre acțiuni perverse a cuprins victima minoră, cu atingeri indecente asupra corpului și i-a propus să o sărute pe tot corpul. Victima observând acțiunile criminale ale lui Ciobanu Eugeniu a început a plânge și îl refuza, motivând că este speriată și dorește să bea apă, iar ultimul dorind ca scopul său infracțional să fie realizat a luat un topor pe care l-a plasat lângă el, pe un butoi de plastic și a amenințat-o cu răfuială fizică. Rupându-se din mâinile lui Ciobanu Eugeniu sub pretextul de a consuma apă, victima minoră a fugit de la fața locului și a povestit cele întâmplate rudelor sale apropiate.

Tot el, pe parcursul la o perioadă nestabilă de timp până la 13.04.2019, a păstrat la domiciliu său din satul xxxx, raionul xxxx, o serie de documente oficiale false care au fost confecționate în circumstanțe nestabilite și care au fost depistate în cadrul percheziției efectuate în cadrul urmăririi penale pe cauza penală nr. xxxx și anume procura cu nr. xxx din data 18.05.2017, pretinsă a fi autentificată, semnată și ștampilată de notarul public Stahurschi Vasile, procura cu nr. xxxx din data 08.02.2019, pretinsă a fi autentificată, semnată și ștampilată de notarul public Ana Edu și declarația cu nr. xxxx din 08.02.2019, pretinsă a fi autentificată, semnată și ștampilată de notarul public Ana Edu, fiind stabilit în cadrul investigațiilor efectuate potrivit Raportului de expertiză judiciară nr. xxx din 13.06.2019 că impresiunea de ștampilă rotundă amplasată în declarația cu nr. xxx din 08.02.2019 a fost aplicată cu ajutorul imprimării cu jet de cerneală, potrivit Raportului de expertiză judiciară nr. xxx din 03.05.2019 fiind stabilit că semnătura amplasată în procura cu nr. xxx din 18.05.2017 în rubrica „NOTARUL PUBLIC” a fost executată nu de către Stahurschi Vasile, mostre de semnături experimentale ale cărui au fost

prezentate, ci de către altă persoană. Impresiunea de ștampilă rotundă amplasată în procura cu nr. xxx din 18.05.2017 prezentată la examinare, a fost aplicată cu ajutorul imprimării cu jet de cerneală, iar potrivit Raportului de expertiză judiciară nr. xxx din 25.11.2019 și procura nr. xxx din 08.02.2019 eliberate de către notarul public Ana Edu, Republica Moldova, sunt confecționate din hârtie fără elemente de securitate, cu folosirea metodei de imprimare laser, textul imprimat și a instrumentului scriptural cu bilă - inscripțiile și semnăturile, fiind deținute în asemenea mod de către Ciobanu Eugeniu documente oficiale false cu valabilitate în interiorul și afara teritoriului Republicii Moldova, care certifică dreptul posesorului Ciobanu Eugeniu de a beneficia de o serie de drepturi în numele și pentru persoanele care sunt indicate că l-au împuternicit pe Ciobanu Eugeniu de a se adresa instituțiilor publice din România.

3. Legalitatea și temeinicia sentinței a fost atacată cu apel de către avocatul Ciocanu Aliona în numele inculpatului, prin care a solicitat casarea acesteia și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit de prima instanță, prin care Ciobanu Eugeniu să fie achitat în temeiul art. 390 alin. (1) pct. 1) CPP, deoarece nu s-a constatat existența infracțiunii și în temeiul art. 390 alin. (1) pct. 3) CPP, deoarece fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii.

3.1. În argumentarea cerințelor formulate avocata a invocat că:

- atât în cadrul urmăririi penale, cât și în cadrul cercetării judecătorești probe pertinente, concludente și utile în probarea învinuirii aduse nu au fost administrate, învinuirea adusă este eronată, bazată doar pe presupuneri, fiind abstractă și având caracter formal. La fel, a susținut că nu este dovedită nici vinovăția inculpatului, nici însăși fapta infracțională prevăzută de art. 175 și art. 361 alin. (2) lit. b) și c) CP;

- ordonanța de punere sub învinuire a lui Ciobanu Eugeniu a fost emisă prin fraudarea art. 19 alin. (3) CPP, art. 113 alin. (1) CP și art. 280, art. 281 alin. (2) CPP, fiind folosite formulări de acțiuni pe care nu le-a efectuat Ciobanu Eugeniu, ceea ce duce la o concluzie de simulare a calificării infracțiunii, învinuirea nefiind confirmată prin probe veridice pertinente și concludente;

- în cazul pretinsei infracțiuni prevăzută de art. 175 CP, nu este întrunită nici latura obiectivă, nici subiectivă. Analizând componența respectivă, apelanta a menționat că conform învinuirii procurorul a identificat ca modalități normative - atingeri indecente și discuții cu caracter obscen purtate cu victima, însă în actul de învinuire nu este reținută fapta de atingere indecentă și în ce s-a exprimat această atingere, or nici victima, nici reprezentantul legal al acesteia, nici martorii, nu au indicat cum și de care parte a corpului ar fi atins inculpatul și în ce a constat indecența acestei atingeri, precum și nu au arătat în ce au constat discuții cu caracter obscen purtate cu victima referitor la raporturile sexuale;

- de asemenea, la caz nu se atestă certitudinea privind vârsta victimei, or reprezentantul legal al minorei, a afirmat în ședința de judecată că xxxx xxxx arată mai mare decât este vârsta ei. Potrivit raportului de expertiză judiciară din 17.03.2020 în privința minorei xxxx xxxx, aceasta avea capacitatea de a înțelege corect caracterul acțiunilor la care se pretinde că au fost comise față de ea, dar reieșind din particularitățile psihologice de vârstă, conținutul acestor acțiuni nu a fost înțeles pe deplin. Avea capacitatea de a opune rezistență;

- urmează a fi declarate inadmisibile probele: declarațiile martorilor Macar Ludmila și Cucuș Svetlana, întrucât persoanele în cauză nu pot dobândi această calitate procesuală, deoarece nu cunosc circumstanțele cauzei, nefiind la fața locului, dar expun opinii personale fiind membrii familiei sau persoane apropiate victimei;

- nu poate servi drept probă procesul-verbal nr. xxx din 16.10.2019 al examinării medicale de constatare a faptului de consumare a alcoolului, stării de ebrietate și cauzării ei în privința lui Ciobanu Eugeniu. Or, pretinsa infracțiune a avut loc la 15.10.2019, ora 15:00, iar testarea alcoolică este preluată la 16.10.2019, ora 20:45, adică peste 29 de ore de la pretinsa faptă și nu servește la constatarea existenței sau inexistenței infracțiunii sau la stabilirea unor circumstanțe importante pentru justa soluționare a cauzei;

- au fost administrate cu încălcarea prevederilor art. 1 alin. (1), art. 7 alin. (1), art. 116, art. 117, art. 279 alin. (1) CPP, procesul-verbal din 18.10.2019 de recunoaștere a obiectului (topor) și procesul-verbal din 18.10.2019 de recunoaștere a persoanei după fotografie;

- martorii audiați în ședință nu au furnizat suficientă informație pentru a considera declarațiile acestora ca probe pertinente, concludente și utile, care ar confirma vinovăția inculpatului, deopotrivă declarațiile ce contravin actului de învinuire. Procesele-verbale de audiere a martorilor acuzării nu pot fi recunoscute ca probe, au fost administrate cu încălcarea art. 1 alin. (1), art. 7 alin. (1), art. 90, 93 CPP, și conform art. 94 CPP urmează a fi excluse din lista probelor ca inadmisibile.

- urmează a fi apreciate critic declarațiile reprezentantului legal al părții vătămate xxxx xxxx care a comunicat că personal nu a văzut ce s-ar fi întâmplat, dar poate relata din spusele soacrei ei Cucuș Svetlana. Respectiv, aceasta nu poate avea statut de martor, mai ales că anterior s-a aflat în conflict cu Ciobanu Eugeniu;

- nu s-a constatat existența faptei infracțiunii, deoarece existența neconcordanțelor dintre actele procedurale întocmite la etapa urmăririi penale, expunerea unor concluzii pe marginea unor obiecte diferite, însă reținute în sarcina inculpatului ca fiind tangențiale aceluiași faptele, denotă efectuarea unei urmăririi penale ambigue, care nu poate fi admisă sub aspectul temeiniciei și legalității

acesteia. Învinuirea adusă lui Ciobanu Eugeniu nu și-a găsit confirmare în cadrul cercetării judecătorești;

- instanța în mod arbitrar a statuat că există circumstanță agravantă - săvârșirea infracțiunii cu bună știință împotriva unui minor, deoarece latura obiectivă a infracțiunii deja conține elementul săvârșirea faptei față de o persoană despre care se știa cu certitudine că nu a împlinit vârsta de 16 ani.

În concluzie, Ciobanu Eugeniu, învinuit de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 175 CP, urmează a fi achitat pe motiv că el nu a comis infracțiunea incriminată și nu s-a constatat existența faptului infracțiunii imputate acestuia;

- referitor la acuzația adusă inculpatului pe art. 361 alin. (2) lit. b), c) CP, recalificată de instanță în art. 361 alin. (1) CP, apelanta a menționat că, învinuirea formulată este una formală, care nu este confirmată prin probe veridice, pertinente și concludente cazului.

- conform învinuirii lui Ciobanu Eugeniu i se impută doar deținerea de documente ridicate de la domiciliul acestuia. Declarațiile martorilor Ganganu Ghenadie, Negru Violeta și Negru Tina nu au nici o relevanță asupra cazului, or aceștia nu cunosc nimic de actele în copii găsite la domiciliul lui Ciobanu Eugeniu, nu cunosc vreo circumstanță referitor la cauza penală cercetată, și respectiv nu pot avea statut de martor.

Inculpatul Ciobanu Eugeniu vina nu a recunoscut și a pledat nevinovat, însă aceste circumstanțe nu exclud faptul că instanța de judecată la calificarea acțiunilor inculpatului conform art. 361 alin. (1) CP, urma să înceteze procesul pe acest capăt pe motivul intervenirii prescripției pentru tragerea la răspundere penală.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 03 martie 2022, a fost admis, din alte motive, apelul declarat, sentința casată parțial, în latura pedepsei, rejudecată cauza și pronunțată în această parte o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță după cum urmează:

Ciobanu Eugeniu a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 361 alin. (1) Cod penal, și prin coroborare cu prevederile art. 389 alin. (4) pct. 3) Cod de procedură penală, a fost liberat de pedeapsă penală în legătură cu prescrierea atragerii la răspundere penală, prevăzută la art. 60 alin. (1) lit. a) Cod penal.

Ciobanu Eugeniu a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 175 Cod penal, și în baza acestei legi i s-a stabilit pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 4 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

În rest, dispozițiile sentinței au fost menținute.

4.1. În motivarea soluției pronunțate instanța de apel a menționat că, cercetând

sub toate aspectele probele administrate, efectuând o analiză amplă a acestora, instanța de fond a dat o apreciere juridică justă acțiunilor inculpatului Ciobanu Eugeniu, corect încadrându-le în baza art. 175 și art. 361 alin. (1) Cod penal.

Cu toate că inculpatul nu și-a recunoscut vina în comiterea infracțiunii, contrariul a fost demonstrat prin probele cercetate, și anume: declarațiile reprezentantului legal al părții vătămate minore, Munteanu Elena; declarațiile martorilor Cucuș Svetlana, Apostolachi Liviu, Macari Ludmila; declarațiile părții vătămate minore xxxx xxxx; procesul-verbal de cercetare la fața locului cu planșa fotografică din 16.10.2019; procesul-verbal de examinare a obiectului din 17.10.2019; procesul-verbal de recunoaștere a obiectului din 18.10.2019; procesul-verbal de recunoaștere a persoanei după fotografie din 18.10.2019; raportul de expertiză judiciară nr. xxxx din 17.03.2020; raportul de expertiză judiciară nr. xxxx din 17.03.2020.

Astfel, instanța de apel a considerat că, invocările apelantei privitor la faptul, că în cazul infracțiunii prevăzute de art. 175 Cod penal, nu este întrunită nici latura obiectivă, nici subiectivă, sunt declarative. Or, la caz, s-a realizat latura obiectivă prin următoarele modalități: - *atingeri indecente* - inculpatul a cuprins-o de la spate încrucișându-i mâinile pe piept, precum și - *discuții cu caracter obscen purtate cu victima*, inculpatul spunându-i că „*se poate să te sărut peste tot locul*”, realizându-se și latura subiectivă care implică intenția directă, or, inculpatul intenționat i-a propus minorei să îl urmeze, urmărind scopul satisfacerii poftelor perverse.

De asemenea, nu au fost reținute ca întemeiate nici invocările apărării privitor la faptul, că la caz nu se atestă certitudinea privind vârsta părții vătămate, or, instanța de apel a indicat, că inculpatul este cu partea vătămată din același sat. Mai mult ca atât, ultimul conștientiza cu certitudine că ultima este minoră reieșind și din faptul, că aceasta la momentul comiterii faptei avea vârsta de doar 9 ani, fiind evident după particularitățile fiziologice că nu atinsese majoratul.

Nu au fost catalogate ca întemeiate nici invocările apărării privitor la solicitarea declarării ca inadmisibile a declarațiilor martorilor pe motiv că aceștia nu cunosc circumstanțele cauzei, or, cele invocate de apelantă nu cad sub incidența institutului nulității, probele administrate fiind analizate prin prisma pertinentei utilității și coroborării, făcându-se o analiză în acest sens, iar la baza sentinței s-au plasat doar probele pertinente.

Cu toate, că apelanta a considerat, că nu poate servi drept probă procesul-verbal nr. xxx din 16.10.2019 al examinării medicale de constatare a faptului de consumare a alcoolului, stării de ebrietate și cauzării ei în privința lui Ciobanu Eugeniu, instanța de apel a indicat, că starea de ebrietate la caz nu i-a fost reținută inculpatului ca circumstanță agravantă și n-a influențat în careva mod la măsura de

pedeapsă.

Instanța de apel nu a reținut vreun temei de a nu plasa la baza probatoriului administrat nici procesul-verbal din 18.10.2019 de recunoaștere a obiectului (topor) și nici procesul-verbal din 18.10.2019 de recunoaștere a persoanei după fotografie, or, acțiunile în cauză au fost petrecute în conformitate cu legislația în vigoare, ținându-se cont și de interesul primar al părții vătămate minore de doar 9 ani, inclusiv și în scopul evitării revictimizării acesteia.

Astfel, instanța de apel a conchis, că instanța de fond corect a statuat, că vinovăția lui Ciobanu Eugeniu în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 175 Cod penal, este dovedită în afara oricărui dubiu rezonabil, iar solicitările apelantei privitor la achitare pe motiv că nu el a comis infracțiunea incriminată și nu s-a constatat existența faptului infracțiunii imputate acestuia, nu pot coexista, din motiv că sunt lipsite de temei juridic.

Constatând ca fiind demonstrată și comisă cu vinovăție de către Ciobanu Eugeniu fapta infracțională prevăzută de art. 175 Cod penal, instanța de apel a considerat oportun de a se expune privitor la pedeapsa aplicată în baza acestei norme de către instanța de fond - 4 ani și 6 luni, considerând oportun de a o micșora la 4 ani închisoare din următoarele considerente.

Astfel, instanța de apel a considerat, că sunt întemeiate invocările apărării privitor la faptul, că instanța în mod arbitrar a statuat că există circumstanță agravantă - *săvârșirea infracțiunii cu bună știință împotriva unui minor*, or, latura obiectivă a infracțiunii deja conține elementul săvârșirea faptei față de o persoană despre care se știa cu certitudine că nu a împlinit vârsta de 16 ani, circumstanță care dă temei de a reduce pedeapsa stabilită de instanța de fond, concluzionându-se că oportun ar fi aplicarea pedepsei de 4 ani închisoare, ținând cont că de către administrația publică locală de la locul de domiciliu este caracterizat pozitiv, se află în relație de concubinaj, la evidența medicilor narcolog/psihiatru nu se află. De asemenea la stabilirea pedepsei a ținut cont că inculpatul anterior a fost judecat de două ori, precum că a fost de mai multe ori supus răspunderii contravenționale, dintre care două sancțiuni i-au fost aplicate pentru vătămarea integrității corporale.

Privitor la capătul de acuzare pe art. 361 Cod penal, cu toate că inculpatul nu și-a recunoscut vina în comiterea infracțiunii, contrariul a fost demonstrat prin probele cercetate, și anume: declarațiile martorilor Cecan Veaceslav; Ganganu Ghenadie; procesul-verbal privind actele de constatare din 13.08.2018, raportul de expertiză judiciară nr. xxx din 03.05.2019; raportul de expertiză judiciară nr. xxx din 13.06.2019; raportul de expertiză judiciară nr. xxx din 25.11.2019; copia declarației înregistrată cu nr. xxx din 08.02.2019; copia procurii înregistrată cu nr. xxx din 08.02.2019; copia procurii înregistrată cu nr. xxx din 14.05.2017.

Astfel, instanța de apel a conchis că, instanța de fond corect a statuat că vinovăția lui Ciobanu Eugeniu în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 361 alin. (1) Cod penal, este dovedită în afara oricărui dubiu rezonabil, iar solicitările apelantei privitor la achitare sunt lipsite de temei juridic.

Constatând ca fiind demonstrată și comisă cu vinovăție de către Ciobanu Eugeniu fapta infracțională prevăzută de art. 361 alin. (1) Cod penal, instanța de apel a constatat temei pentru liberarea acestuia de pedeapsa penală, în acest sens menționând următoarele.

Potrivit art. 389 alin. (4) pct. 3) Cod de procedură penală, sentința de condamnare se adoptă fără stabilirea pedepsei, cu liberarea de răspundere penală în cazurile prevăzute în art. 57 și 58 din Codul penal, cu liberarea de pedeapsă în cazul prevăzut în art. 93 din Codul penal sau al expirării termenului de prescripție.

Potrivit art. 60 alin. (1) lit. a) Cod penal, persoana se liberează de răspundere penală dacă din ziua săvârșirii infracțiunii au expirat următoarele termene: 2 ani de la săvârșirea unei infracțiuni ușoare.

Având în vedere prevederile legale menționate, ținând cont că la caz s-a constatat vinovăția inculpatului Ciobanu Eugeniu în comiterea infracțiunii prevăzută art. 361 alin. (1) Cod penal - catalogată, conform art. 16 alin. (2) Cod penal, ca fiind ușoară, aceasta fiind săvârșită la 13.04.2019 și de la săvârșirea ei au trecut mai mult de 2 ani, instanța de apel a considerat oportun de a-l libera pe Ciobanu Eugeniu de pedeapsă penală în legătură cu prescrierea tragerii la răspundere penală.

5. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către avocatul Ciocanu Aliona în numele inculpatului, care, invocând prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) și 8) Cod de procedură penală, solicită casarea acesteia, cu remiterea cauzei la rejudecare în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată, din următoarele considerente:

- atât instanța de fond, cât și instanța de apel nu au dorit să i-a în considerație argumentele și motivele invocate de apărare privind nevinovăția lui Ciobanu Eugeniu în incriminarea infracțiunilor imputate, instanța de apel nu s-a expus asupra tuturor argumentelor și motivelor invocate în apel, le-a apreciat critic, susținând doar argumentele învinuirii, însă a admis apelul apărării din alte temeiuri. Instanța de apel nu s-a expus asupra argumentului apărării că învinuirea a fost adusă cu calificare eronată. Nu au apreciat just probele pe cauză și care confirmă că inculpatului nu-i poate fi incriminată infracțiunea de acțiuni perverse și infracțiunea de deținere a documentelor oficiale false;

- învinuirea adusă inculpatului Ciobanu Eugeniu nu și-a găsit confirmare nici pe unul din capetele de învinuire, din motiv că acesta nu săvârșit nici acțiuni

perverse și nici nu deținea documente oficiale false, iar cele imputate în așa numitele fapte ale inculpatului sunt date la nivel interpretativ, dubios, expus de acuzator și de instanțele de judecată, și nu întrunește elementele infracțiunii, or nu este o corespundere exactă între acțiunile sau inacțiunile inculpatului cu norma legală care prevede infracțiunea și elementele acesteia;

- învinuirea formulată în rechizitoriu pe fapta de acțiuni perverse, art. 175 CP, este confuză și neclară, este cu date eronate și de interpretare, de denaturare a faptelor, nu se bazează pe probe obținute la etapa urmăririi penale, or nu s-a putut demonstra că o astfel de faptă în genere ar fi avut loc.

- învinuirea formulată în rechizitoriu pe fapta de deținerea de acte oficiale false, art. 361 alin. (2) lit. b), c) Cod penal (recalificat în art. 361 alin. (1) Cod penal de instanța de fond) este confuză și neclară, fără a ține cont că la momentul formulării învinuirii sintagma de la lit. c) alin. (2) art. 361 Cod penal, a fost delarată neconstituțională, fără a ține cont că martorii audiați vorbesc de alte fapte și acte - procuri, declarații, altele decât cele din dosarul intentat ilegal în baza art. 361 alin. (2) lit. b), c) Cod penal, martorii au dat declarații cu privire la obiectele și faptele care fac obiect de examinare a unei alte cauze penale, fără a ține cont că probe nu există pe această cauză, fără a ține cont că este cu date eronate și de interpretare, de denaturare a faptelor, nu se bazează pe probe legal obținute la etapa urmăririi penale, or nu s-a putut demonstra că o astfel de faptă în genere ar fi avut loc;

- acțiunile incriminate lui Ciobanu Eugeniu, pe art. 175 Cod penal, nu sunt reținute concret nici de prima instanță și nici de instanța de apel, acestea nu sunt reținute corect nici din declarațiile părții vătămate minore xxxx xxxx (declarații care au fost denaturate atât de procuror, cât și de instanțele de judecată), nici din declarațiile martorilor audiați în instanța de judecată, inclusiv declarațiile citite a lui xxxx xxxx (martor minor audiat în condiții speciale), nici din declarațiile inculpatului; or acestea trebuie să fie acțiuni concrete care să corespundă întocmai laturii obiective și subiective a infracțiunii prevăzute de articolul Codului Penal, cu pronunțarea concretă a acestor acțiuni, cu demonstrarea intenției de a săvârși o astfel de infracțiune;

- în sentința de condamnare (este formularea - *acțiuni perverse stipulate în art. 175 Cod penal, legiuitorul presupune de asemenea și discuții cu caracter obscen și cinic*) și în decizia curții de apel (este formularea - *s-a realizat latura obiectivă prin următoarele modalități: atingeri indecente, or, inculpatul a cuprins-o de la spate încrucișându-i mâinile pe piept, precum și - discuții cu caracter obscen purtate cu victima*) este diferit reținută fapta lui Ciobanu Eugeniu.

Mai mult ca atât, instanța de apel, în apelul apărării mărește volumul învinuirii, prin constatări neadevărate (fiind denaturate acțiunile, intențiile

invinuitului/inculpatului) - *atingeri indecente*, și aggravează situația în propriul apel prin ce încalcă prevederile art. 410 alin (1) CPP, instanța de apel, soluționând cauza, nu poate crea o situație mai gravă pentru persoana care a declarat apel;

- potrivit art. 175 Cod penal, *acțiunile perverse săvârșite față de o persoană despre care se știa cu certitudine că nu a împlinit vârsta de 16 ani*, acestea se profilează în acțiuni concrete și expres și exhaustiv prevăzute de norma art. 175 Cod penal, și anume *constând în: (...) atingeri indecente* (la caz nu au fost reținute, nici martorii, nici partea vătămată minoră nu pretinde, nu spune ca a avut loc vreo atingere indicentă), ***discuții cu caracter obscen sau cinic purtate cu victima referitor la raporturile sexuale***, (la caz nu au fost reținute, nici martorii, nici partea vătămată minoră nu pretinde, nu spune ca a avut loc vreo discuție referitor la raporturile sexuale);

- conform învinuirii aduse, procurorul a identificat ca modalități normative - *atingeri indecente și discuții cu caracter obscen purtate cu victima* (norma legală are continuare referitor la raporturile sexuale pe care acuzatorul a omis-o intenționat ilegal), însă în actul de învinuire nu este reținută fapta de atingere indecentă și în ce s-a exprimat această atingere, or nici victima, nici reprezentantul legal al acesteia, nici martorii, nu au indicat cum și de care parte a corpului s-ar fi atins inculpatul și în ce a constatat indecența acestei atingeri, precum și nu a fost reținută fapta de purtare cu victima a discuțiilor cu caracter obscen privitor la raporturile sexuale, nu au prezentat probe în ce a constatat discuțiile cu caracter obscen purtate cu victima referitor la raporturile sexuale.

Victima categoric a combătut orice atingere indecentă, și nu a dat declarații referitor la discuții cu caracter sexual purtate de Ciobanu Eugeniu cu ea, iar instanța de apel a interpretat ceea ce victima nu a arătat și nu a declarat.

În categoria acțiunilor perverse cu caracter fizic se includ atingerile indecente mângâierea sau demonstrarea organelor sexuale proprii sau pe cele ale minorului, pozele indecente, dezgolirea corpului, săvârșirea raportului sexual sau a raportului homosexual în prezența victimei minore etc.

În speță nu s-a făcut o calificare a infracțiunii imputate lui Ciobanu Eugeniu în baza art. 175 Cod penal, or nici o acțiune a acestuia nu se regăsește printre semnele componenței infracțiunii.

Martorii acuzării audiați în cadrul cercetării judecătorești, nu au furnizat instanței de judecată suficientă informație, pentru a se considera că declarațiile acestora pot fi apreciate drept probe pertinente, concludente și utile, care ar confirma vinovăția inculpatului.

În rest invocă argumente similare celor menționate în cererea de apel (f.d. 193-217, vol. II).

6. În conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură

penală, procurorul a depus referință privitor la opinia sa asupra recursului declarat de către avocatul Ciocanu Aliona în numele inculpatului, menționând că acesta urmează a fi declarat inadmisibil, ca fiind vădit neîntemeiat și lipsit de temeiuri legale.

7. Judecând recursul ordinar în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal lărgit concluzionează că acesta urmează a fi admis, cu casarea parțială a deciziei instanței de apel, în partea condamnării inculpatului în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 175 Cod penal, și dispunerea rejudecării cauzei, în această parte, în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată, din următoarele considerente:

Potrivit dispoziției art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța este în drept să îl admită, cu casarea parțială a hotărârii atacate și să dispună rejudecarea de către instanța de apel, în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

Reieșind din sumarul recursului declarat de avocatul Ciocanu Aliona în numele inculpatului, se constată că acesta este întemeiat în baza art. 427 alin. (1) pct. 6) și 8) Cod de procedură penală, invocând următoarele cazuri de casare: instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței, și când nu au fost întrunite elementele infracțiunii.

Criticile autorului recursului, în esență, se referă la faptul că, instanța de apel nu a verificat cumulum de probe, ce au stat la baza condamnării inculpatului pentru comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 175 și art. 361 alin. (1) Cod penal, apreciindu-le superficial și fără a ține cont de prevederile art. 101 alin. (1) Cod de procedură penală.

Verificând criticile expuse de titularul cererii de recurs, în raport cu lucrările cauzei, Colegiul penal lărgit constată că, instanța de apel, judecând apelul nu a examinat cauza sub toate aspectele, complet și obiectiv, adoptând o soluție pripită. În cele din urmă, de către instanța de apel au fost formulate unele concluzii nefondate, iar prin aceasta, *inter alia*, fiind încălcată obligația instanței de motivare a hotărârii judecătorești, care face parte din setul garanțiilor subsecvente procesului echitabil, fapt prin care s-a admis eroarea de drept prescrisă de pct. 6) din art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală.

Lecturând textul deciziei recurate, se constată că instanța de apel în partea descriptivă a deciziei, doar a transcris în ordine cronologică probele care au fost puse la baza sentinței de condamnare, și printr-o frază generală a invocat: „*cercetând sub toate aspectele probele administrate, efectuând o analiză amplă a acestora, instanța de judecată a dat o apreciere juridică justă acțiunilor inculpatului Ciobanu Eugeniu, corect încadrându-le în baza art. 175 și art. 361 alin. (1) Cod penal*”, fără a pătrunde în esența

problemei de fapt și de drept, susținând poziția instanței de fond în ce privește aprecierea probelor, acceptând niște concluzii de ordin general.

Se constată că instanța de apel a argumentat la general faptul că probele respective confirmă vinovăția inculpatului, fără să aprecieze fiecare probă în parte și să-și expună punctul său de vedere asupra fiecăreia și asupra admisibilității sau inadmisibilității acestora, contrar prevederilor art. 101 alin. (1) Cod de procedură penală care stipulează că fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor, or instanța de apel urma să cerceteze minuțios aspectele învinuirii înaintate lui Ciobanu Eugeniu și să-și argumenteze corespunzător concluziile trasate pe marginea alegațiilor expuse de părți.

În contextul dat, Colegiul penal lărgit specifică că, pentru corectitudinea judecării cauzei este important de a analiza minuțios toate probele acumulate în dosar, întrucât aprecierea probelor este unul din cele mai importante momente ale procesului penal, iar justa apreciere contribuie la elucidarea adevărului și la echitatea procedurii desfășurate pentru toate părțile la proces, pe când în decizia instanței de apel lipsește analiza și aprecierea probelor.

De asemenea, din cererea de recurs declarată, se constată că criticele recurentului, se referă și la faptul că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel și nu a stabilit temeiurile de fapt și de drept care au dus la admiterea apelului declarat, însă din alte motive decât cele invocate în apel, prin aceasta fiind încălcată obligația instanței de motivare a hotărârii judecătorești, care face parte din setul de garanții subsecvente procesului echitabil.

Astfel, instanța de apel pronunțându-se asupra motivelor invocate în apel, face doar o copie a sentinței instanței de fond, fără a analiza punctual criticile apelantului și fără a da o nouă apreciere probelor administrate în cauza penală, or Colegiul având dreptul să reformeze sentința atacată, apriori a mers pe ideea preconcepută a instanței de fond care a statuat asupra vinovăției inculpatului, limitându-se doar la o motivare generală și pe alocuri repetată, fiind una confuză și fără o argumentare concretă, și la constatarea faptului că probele sunt pertinente, concludente și dovedesc vinovăția lui Ciobanu Eugeniu de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 175 Cod penal, or potrivit art. 414 alin. (5) Cod de procedură penală, instanța de apel este obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel.

În continuare, Colegiul penal lărgit ține să menționeze că, potrivit art. 325 alin. (1) Cod de procedură penală, judecarea cauzei se efectuează numai în limitele învinuirii formulate în rechizitoriu. În corespundere cu art. 385 alin. (1) pct. 1) – 4) Cod de procedură penală, la adoptarea sentinței, instanța de judecată trebuie să

soluționeze chestiunile dacă a avut loc fapta de săvârșirea căreia este învinuit inculpatul, dacă această faptă a fost săvârșită de inculpat, dacă fapta întrunește elementele infracțiunii și de care anume lege penală este prevăzută ea, dacă inculpatul este vinovat de săvârșirea acestei infracțiuni.

Astfel, verificând asupra principiului respectării normelor de drept procesual menționate, Colegiul constată că, prin sentință Ciobanu Eugeniu a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 175 Cod penal, conform indicilor calificativi: *„acțiunile perverse săvârșite față de o persoană despre care se știa cu certitudine că nu a împlinit vârsta de 16 ani, manifestată prin atingeri indecente, discuții cu caracter obscen purtate cu victima”*.

Analizând fapta reținută de către instanțele fond ca săvârșită de către Ciobanu Eugeniu, în coraport cu indicii calificativi ai articolului în baza căruia ultimul a fost recunoscut vinovat și condamnat, Colegiul constată o discrepanță în acest sens.

În primul rând, pentru calificarea faptei în baza art. 175 Cod penal, nu contează dacă acțiunile perverse sunt comise asupra victimei sau în prezența victimei, însă este obligatoriu să existe consimțământul univoc al victimei. Acțiunile perverse nu pot presupune nici constrângere fizică sau psihică, nici constrângere prin șantaj, nici profitarea de dependența victimei ori de imposibilitatea acesteia de a se apăra sau de a-și exprima voința. În fapta reținută în acțiunile inculpatului lipsește consimțământul victimei, or, potrivit învinuirii *„Victima observând acțiunile criminale ale lui Ciobanu Eugeniu a început a plânge și îl refuza, motivând că este speriată și dorește să bea apă, iar ultimul dorind ca scopul său infracțional să fie realizat a luat un topor pe care l-a plasat lângă el, pe un butoi de plastic și a amenințat-o cu răfuială fizică. Rupându-se din mâinile lui Ciobanu Eugeniu sub pretextul de a consuma apă, victima minoră a fugit de la fața locului și a povestit cele întâmplate rudelor sale apropiate”*.

Un alt aspect important este faptul că noțiunea de „acțiuni perverse” include: dezgolirea corpului sau a organelor genitale ale făptuitorului în prezența victimei; dezgolirea corpului sau a organelor genitale ale victimei, însoțită de contemplarea, păpăirea acestora; săvârșirea raportului sexual, a actului de homosexualitate sau a altor acțiuni cu caracter sexual, în condiții anume ca victima să poată urmări aceste acțiuni; discuțiile cu caracter obscen și cinic purtate cu victima referitor la viața sexuală; audierea împreună cu victima a imaginilor de orice gen cu același conținut; lecturarea împreună cu victima a literaturii cu conținut pornografic, etc.

Raportând cele menționate la fapta reținută în prezenta cauză nu este clar care acțiuni concrete ale inculpatului săvârșite asupra sau în prezența victimei au un conținut pervers.

În atare situație, Colegiul penal lărgit consideră, că decizia instanței de apel

contravine prevederilor art. 414, 417, 419 Cod de procedură penală, or obligația de motivare a hotărârilor judecătorești face parte din setul de garanții stabilit pentru existența unui proces echitabil. Conform jurisprudenței CtEDO, expuse în cazurile aplicării art. 6 al Convenției, o hotărâre motivată demonstrează că părțile au fost auzite în cadrul procesului penal, având posibilitatea ca această hotărâre să poată fi verificată în cadrul căilor de atac și oferă posibilitatea persoanelor interesate de a pregăti o cerere de apel sau recurs. (*Suominen c. Finlandei (2003) §37, Kuznetsov și alții c. Rusiei (2007) §85*)

Mai mult, Curtea Europeană a consemnat în repetate rânduri că, la judecarea cauzei de către instanța de apel și la adoptarea deciziei, aceasta nu se poate limita la preluarea totală sau parțială a motivării formulate de instanța de fond, ci trebuie să analizeze din nou cauza, în fapt și în drept, și să răspundă argumentat la criticile și mijloacele de apărare invocate de părți, or doar astfel se demonstrează că părțile au fost auzite în cadrul examinării acestei cauze penale.

Reieșind din cele expuse, instanța de recurs ajunge la concluzia că cele enunțate cad sub incidența pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală și nu pot fi corectate în instanța de recurs, urmând a admite recursul declarat, cu casarea deciziei instanței de apel și dispunerea rejudecării cauzei în aceeași instanță de apel, iar la rejudecarea cauzei instanța de apel urmează să se conducă de prevederile art. 436 Cod de procedură penală, care reglementează procedura de rejudecare și limitele acesteia, să se pronunțe în strictă conformitate cu prevederile legii procesual-penale asupra tuturor circumstanțelor de fapt ale cauzei și să țină seama de cele invocate în prezenta decizie, să verifice și să aprecieze învinuirea înaintată inculpatului, probele administrate și examinate în instanța de fond, să le dea o apreciere cuvenită cu argumentarea admisibilității sau inadmisibilității fiecărei probe examinate, ținând cont de motivele casării deciziei atacate, să înlăture omisiunile admise și să pronunțe o hotărâre legală și întemeiată, în conformitate cu prevederile art. 417 Cod de procedură penală.

Cu referire la criticile invocate de avocatul Ciocanu Aliona în numele inculpatului, precum că acțiunile ultimului nu întrunesc elementele infracțiunii prevăzute de art. 361 alin. (1) Cod penal, Colegiul penal lărgit constată că, instanța de apel a motivat cu suficientă amplitudine în cuprinsul deciziei atacate soluția adoptată pe acest capăt de acuzare.

Totodată, instanța de apel a ținut cont de prevederile art. art. 99-101, 414 Cod de procedură penală, a cercetat probele sub toate aspectele, verificându-le și apreciindu-le prin prisma pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, astfel întemeiat și just ajungând la concluzia privind condamnarea inculpatului în baza art. 361 alin. (1) Cod penal.

8. În conformitate cu prevederile art. art. 434, 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit,

DECIDE:

Admite recursul ordinar declarat de către avocatul Ciocanu Aliona în numele inculpatului, casează parțial decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 03 martie 2022, în partea condamnării inculpatului în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 175 Cod penal, în cauza penală privindu-l pe **Ciobanu Eugeniu XXXX**, și dispune rejudecarea cauzei în această parte de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Celelalte dispoziții ale deciziei contestate se mențin.

Decizia nu se supune căilor de atac în partea dispusă rejudecării, în rest este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **28 decembrie 2022**.

Președinte:

Toma Nadejda

Judecători:

Guzun Ion

Catan Liliana

Diaconu Iurie

Boico Victor